

عدم مبارزه با بوروکراسی معضل پیشروی کارگری انقلابی

رفیق حمید منشاء طبقاتی و یا خاستگاه طبقاتی بوروکرات ها که بخش اول صحبت من در اولین جلسه از آخرین جلسات ما در احیاء بود که در آن به نظریات مارکس، لنین، تروتسکی، روزا لوکزامبورگ و کائوتسکی اشاره کردم اما متأسفانه کلاً از فکرم خارج شده بود و نمی دانم که از روی نوار پیاده شده است یا نه. امیدوارم که در آینده ی نزدیک بتوانم آن بحث خود را به صورت یک مقاله بیرون دهم. ولی یکی دیگر از مسائلی که باعث بوروکرات شدن افراد می گردد، تمام وقت کار درون تشکیلات سیاسی کارگری است. تمام وقت کار سیاسی کردن درون یک تشکیلات کارگری و در نتیجه ی آن اشتغال نداشتن این کارگران را تبدیل به کارمند و نهایتاً اولیگارشی کارگری کرده و آن ها را به مقام و منصب می رساند. این مقام و منصب توأم با فرهنگ بورژوایی حاکم در جامعه آن ها را تبدیل به بوروکرات می کند؛ بوروکرات های صفت و سختی که هرگز نمی توان از جایگاهشان پایین کشید. و یا اغلب اتحادیه ها و سندیکاهای کارگری (اوسانلواها، لولاها، لخ والنسها). البته تشخیص وجود بوروکراسی درون اتحادیه ها، سندیکاها و تشکیلات کارگری کوچک اغلب بسیار سخت است زیرا در اغلب موارد کارگران گرداننده ی این سازمان ها خود مجبور به مبارزه با بورژوازی بوده اند، اما به محض این که این تشکیلات کوچک شروع به رشد می کند و این افراد جایگاه و مقام و منصبی درون تشکیلات پیدا می کنند، روحیه و فرهنگ بوروکراتیکشان شروع به ظاهر شدن می کند و آگاهانه یا ناآگاهانه در این مسیر جلو می روند.

البته طرف صحبت ما سندیکاها و یا اتحادیه ها نیستند، بلکه حزبی که تدارک انقلاب را می خواهد ببیند می باشد. پیشروی کارگری انقلابی باید از روز اول مبارزه با بوروکراسی را خیلی روشن بیان کند و به آن عمل نماید. ما به این دلیل می گوئیم که در رهبری آن باید بیش تر از هفتاد درصد از کارگران شاغل حضور داشته و نباید در رهبری هیچ اتحادیه و سندیکایی باشند.

یک نکته ی اساسی دیگر در این جا این است که پیشروی کارگری باید برای پیشبرد اهداف انقلابی، اول بوجود معضل بوروکراسی درون تشکیلات خود باور داشته و خواهان مبارزه محکم و جدی با آن باشد. زیرا مسأله تنها بر سر نفوذ و وجود عناصر بوروکرات در تشکیلات انقلابی کارگری نیست، بلکه باید فرهنگ مبارزه با آن را نیز درون جنبش ایجاد نمود. در حال حاضر، معضل بوروکراسی از جانب هیچ تشکیلات انقلابی کارگری جدی گرفته نمی شود و خطر آن و این که این پدیده می تواند مبارزات انقلابی را به انحراف بکشد مسأله ای ناشناخته است.

هدف ما ملموس کردن تأثیرات عینی روابط بوروکراتیک درون تشکیلات انقلابی است و در طی آن برانگیختن انگیزه برای مبارزه ی با آن که در را به روی روابط و فرهنگ انقلابی و دموکراتیک کارگری باز می کند. معضل بوروکراسی در حال حاضر بزرگ ترین عامل جلوگیری از رشد فرهنگ انقلابی طبقه ی کارگر است. زمانی که اعضای یک تشکیلات به خود اجازه ندهند که رهبری را مورد سوال قرار داده و از آن انتقاد کنند، حتی در زمانی که با آن توافق نظر ندارند، خود به تنهایی بزرگ ترین کمک را به رشد بوروکراسی درون تشکیلات خود می نمایند. این باعث می شود که از رشد فکری و توانایی های فردی نیروهای پیشروی کارگری و انقلابی کمونیست ممانعت

ایجاد نماید. برخلاف این فرهنگ بورژوازی در فرهنگ دموکراسی کارگری به علت وجود آزادی بیان، انتقاد، تفکر جوسازنده ای برای رشد استعدادهای موجود در تمام انسان ها فراهم می گردد، زیرا که هیچ کس محکوم به سکوت نیست و ذهن اش دائماً در حال رشد و پرورش است. این شرایط، روحیه ی مبارز و مقاوم یک کمونیست انقلابی را شکوفا کرده و تقویت می نماید. تا با اعتماد بنفس کامل به مبارزه علیه نظام سرمایه داری قدم بردارد.

یاشار آذری